

Tavşanın Gümüş Çingiracı

Çınar BİBER

Tavşanın Gümüş Çıngırağı

Çınar BİBER

Sıcak bir orman yuvasında, tavşan Pip erkenden uyandı. Bahar güneşi ağaçların arasından süzülüyor, kuşlar tatlı tatlı ötüyordu. Pip, krem çizgili gök mavisi atkısını bağladı ve küçük deri çantasını aldı. "Macera zamanı!" dedi burnunu kıpırdatarak. Beyaz ön patisi önde, aydınlık sabaha doğru hopladı.

Pip uzun meşelerin ve şırıldayan derelerin yanından hopladı, uzun kulakları dimdikti. Keşfetmeyi çok severdi, hele orman taze çiçek kokarken. Bugün bir çalının altında bir şey parıldıyordu. Pip'in iri yuvarlak gözleri kocaman açıldı. "Bu da ne olabilir?" diye merak etti, sessizce yaklaşarak. Orman sessizdi, sanki yalnızca ona bir sır saklıyordu.

Çalının altında küçük bir gümüş çingirak yatıyordu; eski ve tozlu ama güzeldi. Pip onu minik pembe burnu seğirerek nazıkçe aldı. Patisinde serin ve pürüzsüz hissettirdi. "Bunu kim kaybetti acaba," diye fısıldadı. Hafifçe salladı ve minik bir çınlama duyuldu. Pip'in tüylü beyaz kuyruğu heyecanla kıpırdadı. Arkadaşlarına göstermeliydi!

Pip gümüş çingırağı biraz daha sertçe çaldı. Ding-dong! Tatlı ses büyü gibi ormana yayıldı. Kuşlar dinlemek için ötmeyi bıraktı. Sincaplar dallardan baktı. Rüzgâr bile durmuş gibiydi. "Ne güzel bir ses!" diye cıvıladı bir mavi kuş. Pip gülümsedi ve bir kez daha çaldı; çingırağın şarkısı uzaklara, her yere yankılandı.

Orman dostları birer birer sesi takip etti. Baykuş Ollie aşağı süzüldü, yuvarlak gözlüklerinin ardında altın kehribar gözleri kırpıştı. "O çingirak!" diye yumuşakça öttü. "Onu çok eskiden hatırlıyorum." Ayı Bramble ağır ağır geldi, kareli önlüğü dalgalanıyordu. Tilki Fern koşarak geldi, çiçek tacı zıplıyordu. "Ne oluyor?" diye sordular hep birlikte. Pip çingırağı gururla havaya kaldırdı.

Ollie koyu yeřil řalıńı dűzeltti ve gűlűmsedi. "Bűyűkanne ve bűyűkbabam bana bir bahar řenliđinden bahsetmiřti," dedi. "Çok eskiden, bu çingirak çaldıđında bűtűn hayvanlar toplanırdı. Ađaçları sűsler, yemek paylařır ve gűn batımına kadar dans ederlerdi. Ama gelenek unutuldu." Dostlar birbirlerine hayranlılıkla baktı. "Bir řenlik mi?" dedi Fern, kehribar gűzleri parlayarak. "Onu geri getirelim!"

Ayı Bramble büyük patilerini cıırttı. "Süslemeler için ağır dallar taşıyabilirim!" dedi neşeyle gürleyerek. Fern etrafında döndü. "Ben çiçekler ve kurdeleler toplarım!" dedi, sarı kuyruk kurdelesini dalgalanarak. Ollie bilgece başını salladı. "Ben eski günlerin hikâyelerini anlatırım." Pip gümüş çingırağa sarıldı. "Ben de eğlenceyi başlatmak için onu çalarım!" Herkes sevinçle bağırdı.

Bütün sabah birlikte çalıştılar. Bramble düşmüş dalları kaldırıp dikti. Fern mor çiçek taçları ördü ve çalılara kurdeleler bağladı. Pip yapraklardan yapılmış minik fenerler astı. Ollie işi yumuşak ötüşlerle yönetti. "Biraz sola," dedi. Orman renklerle parlamaya başladı. Ağaçlar bile gülümsüyor gibiydi.

Sonra yemek hazırladılar. Bramble sulu kırmızı meyvelerle dolu hasır sepetini açtı. Fern tatlı bal peteği buldu, Ollie de fındık ve tohum getirdi. Pip her şeyi büyük, düz bir taşın üzerine yerleştirdi. "Çok lezzetli görünüyor!" dedi Fern, dudaklarını yalayarak. "Ama dans etmek için müziğe ihtiyacımız var," dedi Bramble. Pip gümüş çingırağı şingırdattı. "Müziğimiz bu olacak!"

Güneş yükselirken dostlar ıngırağı aldı. Ding-dong! Ding-dong! Tatlı ses daha ok hayvanı ağırdı. Tavşanlar, sincaplar, karpiller ve kuşlar hoplayıp uçarak geldi. "Bahar şenliğine hoş geldiniz!" diye seslendi Pip. Herkes güzel süslemelere hayran kaldı. "Tıpkı eski günler gibi!" dedi bilge yaşlı bir kaplumbağa. Orman neşeli sohbetlerle doldu.

Tilki Fern dans etmeye başladı, mor çiçek tacı sallanıyordu. Döndü ve zıpladı, turuncu tüyleri parlıyordu. "Hadi herkes!" diye güldü. Bramble büyük ayaklarını komik bir dansla yere vurdu, yer sarsıldı. Ollie hafifçe sallandı, gözlükleri parıldadı. Pip çingırağı tempoyla çaldı, hayvanlar gülüşüp birlikte dans etti. Orman neşeyle canlandı.

Danstan sonra yemeęi paylařtılar. Bramble meyveleri daęıttı, Fern fındıkların üzerine bal dökü. "Bu řimdiye kadarki en güzel řenlik!" dedi küçük bir fare. Ollie büyükanne ve büyükbabalarını ve çingıraęın ilk kez nasıl çaldıęını anlattı. "Gelenekler bizi birbirimize baęlar," dedi bilgece. "Birlikte hatırladıęımızda bir aile oluruz." Herkes başını salladı, içleri ısındı.

Akşam olunca dostlar gümüş çingırağın etrafında toplandı. "Bunu her bahar yapalım!" dedi Pip. "Ve çingırağın şarkısını hep hatırlayacağız," dedi Fern. Bramble Pip'e kocaman bir ayı sarılması verdi. "Çingırağı sen buldun ve bizi bir araya getirdin." Pip tüylerinin altında kızardı. "Hepimiz yaptık," dedi. Geleneği yaşatacaklarına söz verdiler.

O günden sonra gümüş çingirak özel bir ağaca asıldı. Bahar geri döndüğünde Pip onu çaldı ve tatlı ses herkesi çağırdı. Orman dostları tıpkı eskisi gibi süsledi, yemek paylaştı ve dans etti. Her yıl yeni hayvanlar katıldı. Çingırağın şarkısı onlara birlikte ait olduklarını hatırlattı. Pip'in kalbi mutlulukla doldu.

Eski gelenek bir daha asla unutulmadı. Pip, küçük bir çingırağı olan küçük bir tavşanın bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Dostlar birlikte kutladığı için orman daha mutlu bir yerdi. Ve çingirak her çaldığında herkes gülümsedi, baharın ve dostluğun bir kez daha geldiğini bilerek.

Ve böylece her bahar gümüş çingirak ormanda çınlar. Tavşan Pip, baykuş Ollie, ayı Bramble ve tilki Fern şenliğe neşeyle öncülük eder. Gelenekleri paylaşmanın dostları aile gibi hissettirdiğini hatırlarlar. Çingırağın tatlı sesi yankılanır, birlikte olmanın en güzel yer olduğunu neşeyle hatırlatarak.